

Монохромна оселя

Монохромна оселя

ГІЛАРІ РОБЕРТСОН *фотографії Пії Улін*

Зміст

Вступ 6

МОНОХРОМНІ ПАЛІТРИ 12
Біле та чорне 14
Розмаїття сірого 18
Відтінки світла 24
Темні горизонти 28
У поєднанні 32
Нехай буде світло! 36
У темній-темній кімнаті 46

МОНОХРОМНІ ОСЕЛІ 56
Відтінки білого 58
П'ять відтінків сірого 68
Розкіш, спокій і насолода 80
Опівнічний джаз 90
Посеред бурі 102
Бетон і сільська простота 112
У рівновазі 122

Жити вночі 130
Світлі часи 138
Світло — найвища розкіш 148
Нью-йоркська класика 156
Нейтральна територія 164
Чорний знову в моді 174
Джерела 186
Посилання 188
Алфавітний покажчик 190
Подяка 192

Вступ

У мене ненаситні очі: я завжди хочу те, що бачу! Я обожаю колір. Я в захваті від текстури. Я люблю їх комбінувати. І також я вірю, що все більшою чи меншою мірою може бути прекрасним — у правильному контексті чи у правильному поєднанні. І ось зараз... у момент, коли я пишу цей текст, дивлюся на кошик для білизни кольору зеленого яблука. Як я хотіла б, щоб він був чорним! Або ж білим — тоді він так не випадав би з моєї рожево-сірої спальні.

Роки всотування безлічі зображень, жаги до такої великої кількості речей, загравання з трендами та мінливою модою на оздоблення допомогли мені зрозуміти, якою рятівною може бути строгість. Як багато свободи вона дає!

Кілька десятиліть тому я знала дівчину, яка вдягалася лише в чорний та білий: одного дня виключно в чорний, іншого — у білий, а ще вона поєднувала обидва кольори. Ця дівчина завжди мала чудесний вигляд у своїй уніформі, яку сама ж добровільно обрала. Елегантно, свіжо, класично, наче відома голлівудська зірка на червоній доріжці. Вона вирізнялася! І я можу поставити свою карту кольорів Farrow & Ball на те, що їй було значно легше зібратися кудись, аніж мені, бо я обираю одяг, наче та сорока. Я впевнена, що зараз у цієї жінки так само прекрасний вигляд. Вона може змінювати деталі та силуети, але її безколірний гардероб завжди «працюватиме».

Переглядаючи сотні стильних монохромних інтер'єрів у Pinterest, я надихнулася застосувати саме цю чорно-білу формулу в інтер'єрі оселі. І вона настільки ж шикарна, ефективна та позачасова, як і одяг «дівчини в уніформі». Можливо, мені варто задуматися про очищення від кольорів? Я завжди була небайдужа до білого та сірого й повсякчас їх застосовувала, проте не могла не додати якоїсь невеличкої деталі бузкового, ніжно-рожевого чи кольору шартрез. Як це — взагалі не використовувати кольори? Як люди це роблять? І як вони можуть устояти, коли кольорові карти так манять до себе?

ЦЯ ТА ПОПЕРЕДНЯ СТОРІНКИ. Квартира Марціо Каванні в Мілані поєднує в собі відтінки сірого й численні текстурні шари, а льон та оксамит тут — у відповідних нейтральних тонах. У вітальні Марціо встановив темний металевий бокс, що нагадує камін, і пофарбував нижню частину стіни в однаковий із ним колір (попередня сторінка). Чорна дров'яна піч у лондонській студії зливається з кольором стін (ліворуч). Цегла пофарбована в глибокий зелений та підкреслена чорним кольором (угорі).

У класичному лофті Джорджо Делуки обідня зона розташована між двох графічних вікон із чорними рамами: це рішення стало яскравою декоративною деталлю такого суворого простору. Виразні чорні крісла Нормана Чернера навколо глянцевого білого столика додали інтер'єру характеру та виразності.

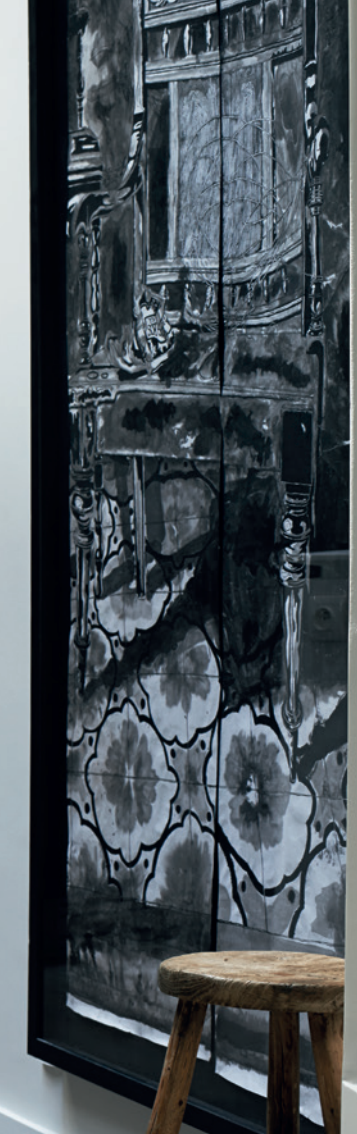

Довго досліджуючи, чому палітру обмежують до нейтральних кольорів, я виявила, що причини завжди майже ті самі. Монохромний інтер'єр спокійний, практичний і позачасовий. Якщо стримати колірну палітру, будь-яка кількість еклектичних елементів може вдало співіснувати разом, недорогі та прості речі видаються витонченішими, а декоративні рішення набагато легше ухвалити. Творчість живе в межах чорного, білого, сірого та всіх відтінків між ними.

Монохромістів можна грубо розділити на два табори. Є ті, хто обрав світлу сторону у відтінках білого: заповнені світлом кімнати, бліда або вибілена підлога та трохи чорного в деталях. Однак є й інші — ті, хто з радістю проміняв би день на ніч:

вони схиляються до темніших нейтральних відтінків і не бояться використовувати чорні кольори, створюючи глибокі об'ємні простори. Обидва табори знають, як балансувати між світлом і темрявою, коли це потрібно, використовують чорні кольори для спальні, а білі — для кухні: світло підтримує енергійний настрій і проганяє сонливість.

Може видатися, що дотримання монохромної палітри обмежує, але на практиці це дає декораторові неабиякої свободи в експериментах із комбінування речей різних епох: працюючи в одному кольорі, можна сміливо використовувати розмаїття орнаментів і текстур. Коли всі речі нейтральні, вони пасують одна одній.

У монохромному інтер'єрі легше змінити розташування предметів, не ставлячи собі запитань на кшталт «де в моїй бірюзовій вітальні поставити це м'яке крісло кольору шартрез?». Спершу такий підхід потребуватиме дисципліни, але потім, щойно ви візьметесь за справу, рішення з'являтимуться надзвичайно легко. Більше не треба витрачати години на роздуми про зразки фарб, їхнє поєднання, уявлення того, як усі простори будинку візуально перетікатимуть один в одного, створюючи єдине ціле.

Ще є підвид монохромістів, які не повністю відмовилися від використання кольору, а натомість віддають перевагу сірому та всім його відтінкам. Ідеться як про жіночний сірий з бузковим відливом, так і про насичений коричнево-сірий, колір сухої землі чи пляжної гальки, або ж морський сірий тощо. Сірий колір м'якший; це більш делікатне рішення, що підійде для комбінацій кількох різних тонів та рівнів насиченості.

НАВПРОТИ. Квартира в історичній будівлі в Леоні, сучасна кухня, освітлена атриумом. Житло спроектоване стримано й економічно, у центрі — білий острів із шухлядами та раковиною, оточений по краях високими чорними шафами, що ховають кухонне приладдя.

УГОРІ. Ванна кімната в новій монохромній оселі Адріани Начевої вкрита делікатною чорно-білою мозаїкою: це надає крихітній кімнаті особливого характеру та продовжує лейтмотив усієї квартири.

ЦЯ ТА ПОПЕРЕДНЯ СТОРІНКИ.

Відома своїми тканинами модельєрка Наджа Мунте створила кілька великих абстрактних полотен для власного будинку. Табурет, виточений із цільного шматка дерева (*навпроти*), точно відображає смак Наджі: скульптурні форми в чорному кольорі споріднені з текстурним живописом. Дитяча спальня об'єднана колірною гамою з іншими частинами оселі (*угорі праворуч*).

СТОРІНКИ 124–125. Наджа живе в цій квартирі вже 13 років, але й дотепер змінює інтер'єр житла. Серед таких змін — розміщені симетрично два великі вікна в чорних металевих рамах; вони розділяють передпокій та вітальню. Під вікнами — дві канали з м'якими замшевыми сидіннями.

У рівновазі

Чи існує у світі ще одна така країна, як Данія, національна ідентичність якої пов'язана з особливим відчуттям стилю в інтер'єрі? Данці воістину пишаються своїм дизайнерським надбанням, адже серед них є Веґнер, Якобсен, Юль і багато інших. Вони створили прекрасні та водночас зручні меблі, які стали класикою. Ідея того, що стиль і комфорт повинні співіснувати, — мантра данської домівки, й саме вона виділяє цю концепцію з-поміж інших, які існують, аби ними захоплювалися. Замість того, щоб слугувати людському комфорту та потребам життя родини, такі простори віддають перевагу зовнішній концепції. Данський дім облаштований для відпочинку, роботи, приготування їжі й дозвілля, а не для візуальних експериментів із незвичних зонувань та переливами муару. Цей інтер'єр може бути зовсім простим, а насправді найчастіше він водночас і простий, і вишуканий. Цілком імовірно, що інтер'єр виконаний у монохромній палітрі.

Наджа виділила цілу кімнату для свого робочого місця; письмовий стіл середини минулого століття немов завис у центрі простору, між вікнами, що виходять у сад. Тут Наджа тримає важливі для себе речі, які розповідають про її життя й подорожі: кам'яний бюст, колекцію пензлів для малювання, статуетку східного божества та крихітну пару старого дитячого взуття.

Модельєрка Наджа Мунте твердить, що може відкрити будь-який журнал про інтер'єри та миттєво виокремити данський дім, навіть поміж шведського й норвезького, — настільки вона вкорінилася та злилася з естетикою, у якій виросла. Її квартира в розлогій копенгагенській віллі — яскравий приклад цього. Вона пишна на всілякі автентичні архітектурні деталі XIX століття, що створюють характер цього інтер'єру: біла керамічна місцева піч, підлога з паркетом-ялинкою та високі вікна — але все ж таки в оселі є чутко вловимий і виразний сучасний еклектичний дух.

УГОРІ ЛІВОРУЧ. Квартира Наджі має дві ванні кімнати: перша для джакузі, а друга — практична, розташована поруч із головною спальнею. У цій ванній, що частково викладена чорною кам'яною плиткою, а частково — з фарбованими білими стінами, є глибокі ящики для зберігання речей під раковиною.

Наджа припускає, що саме вибір на користь монохромної палітри дає їй змогу експериментувати з поєднанням різних прикрас, витворів мистецтва й меблів, не боячись, що все перетвориться на мішанину. Деталі з Азії, Індії та Японії додають неочікуваного екзотичного шарму загальній темі простоти й комфорту данського інтер'єру. А оскільки Наджа любить постійно змінювати інтер'єр і переставляти речі з місця на місце, нейтральна палітра поєднує всі речі в будь-якому контексті.

УГОРІ. За звичаєм, скандинавське подружжя спить під різними ковдрами, тому Наджа складає постіль у два акуратні симетричні стоси. Чорне дерев'яне узголов'я ліжка з нішами для книжок і прикрас — нещодавне доповнення й альтернатива приліжковим тумбам.